

PALÁST

„Az Úrral folytatott őszinte párbeszéd nélkül a feladatok könnyen értelmüket veszítik, ellankadunk a fáradságtól és nehézségektől, lelkesedésünk pedig kialszik. Az Egyház nem mondhat le az imádság tüdejéről.” (Ferenc pápa)

Szavak helyett ...

- a szentmise három csöndje

Az őszből a télbe hajolva a természet évről évre figyelmeztet és nevel minket: lassíts, fékezz, állj meg! Csendesülj! Az évközi időszak lezárultával a liturgikus év is változtatásra hív: adventben több és minőségibb csönd legyen az életünkben! Örök feladat ez: oda-csendesülni az Úrhoz! A csend megtanulásához sok gyakorlásra van szükségünk, arra, hogy minden élethelyzetben Isten jelenlétében maradjunk. Más szóval: szórakozottságunk és elkalandozásaink ellenére is szakadatlanul térjünk vissza az Úrhoz.

A szentmisében is ezt gyakoroljuk, amikor háromszor is elcsöndesedünk. A bevezető rész csöndje

lelkünk megérkezését szolgálja. Amikor a pap felszólít minket, hogy „vizsgáljuk meg lelkiismeretünket és bánjuk meg bűneinket”, lélekben talán még a lakásajtóban toporgunk, a háziasszonyok gondolatai esetleg a vasárnapi ebédhez kanyarodnak vagy éppen az jár a fejünkben, hogy a mise után

mit kell még vásárolni a piacon. A szentmise első csöndjében egyszerűen lélegezzünk nagyokat, érzékeljük azt a helyet, ahol a templomban állunk, s közben imádkozhatjuk az 50. zsoltár kezdő szavait: „Könyörülj rajtam Istenem, szerető jóságod szerint” vagy akár a Jézus-ima egy változatát: „Jézus Krisztus, Isten Fia, könyörülj rajtam, bűnösön”.

A második, sokaknak talán még mindig szokatlan csöndet a prédikáció után iktatjuk be a mise menetébe. Úgy tűnhet, hogy ez a perc a „Na, most meg mi van?” tétlensége, netán az atya hangszálainak pihentetésére szolgál. Valójában találkozásról van szó, mert a szentírási részekben, de főként az evangéliumban maga Krisztus szólít meg minket, de ha nem tartunk csendet, nem tudunk neki válaszolni. Szent Ágoston írja: „Krisztus ajka az evangélium. Ő most a mennyben uralodik, de nem hagyott fel azzal, hogy beszéljen a földön.” Ha tehát igaz az, hogy a liturgiában ma is Krisztus hirdeti az

evangéliumot, akkor válaszolnunk kell neki. Mégpedig az igehirdetés utáni csöndben. Nem véletlen, hogy Ferenc pápa is hangsúlyozza ennek a csöndnek a fontosságát: „Kiadós csendet kell tartani, és mindenkinek el kell gondolkodnia azon, amit hallott.” A csíksomlyói pápai misén ő maga adott erre példát. Akik ott voltunk, megtapasztaltuk. Annak idején, egy misére járó ismerősöm gyakran mondta nekem: „Az az egy-két perc csönd a prédikációd után többet ér, mint maga a beszéd.” S milyen igaza volt!

A szentáldozás után érkezünk el a legszentebb, legbensőségesebb csöndhöz. Mária csöndje ez, aki az angyali üdvözlés szavaira kimondott nagy „Amen” után kilenc hónapig hordozta szíve alatt az Urat. Áldozáskor a lelkünk mintegy betlehemi barlanggá válik: olykor koszos, de nyitott lelkünkbe, rideg, de hálás szívünk egyszerűségébe fogadjuk az oltáriszentségi Jézust, s nem teszünk mást, csak vele vagyunk. Ahogy egy szerelmes pár egymást átölelő gesztusához sem kellene szavak, úgy az Eucharisztia vételekor se szaporítsuk a szót. Elég ennyi: „Szeretlek, Uram!”

Szent Ágoston szerint: „Majd ha egészen beléd olvadok, nem bánt engem többé sem fájdalom, sem fáradság; egész életemet azon túl teljességed élteti. Akit te betöltesz, szárnyakat kap tőled; én meg, jaj, nehézkes vagyok, mert még nem vagyok telve veled!”

Háromszor egy perc – egy szentmisében milyen soknak tűnik! Ezért kell újra és újra gyakorolnunk. Ha pedig lankadnánk, hallgassunk Szíriai Szent Izsákra: „Isten a pusztába vezette szolgáját, hogy a szívére beszéljen, a csöndben azonban a szolgának ki kell tartania, hogy észrevegye a szellő sutogását, amelyben Isten megnyilatkozik. Kezdetben erőt kell kifejtenünk, hogy ne beszéljünk, de ha hűségesek vagyunk, csöndünkben lassacskán megszületik valami, ami minket még tovább vonz, mint a csönd.”

Zoltán atya

Aki elolvassa a szinoptikus evangéliumokban az Eucharisztia alapításának elbeszélését, megdöbben az egyszerűségtől és „komolyságtól”, amellyel Jézus az Utolsó Vacsorán ezt a nagy szentséget alapította. Jézus szavaiból és gesztusaiból, a zsidóság rituális örökségét továbbfejlesztve született meg a keresztény liturgia. (...) Miként az asszony, aki Betániában megken- te Jézust, az Egyház sem félt „pazarolni”, a legjavát adva mindig abból, amije volt, hogy kifejezze imádó csodálatát az Eucharisztia páratlan ajándéka iránt. (II. János Pál: Ecclesia de Eucharistia 48.)

A MISSZIÓS KERESZT MAGYAR SZENTJE (Akit decemberben ünneplünk)

Becket Szent Tamás 1118. december 21-én született. A mertonai ágostonos kanonokok iskolájában, majd a párizsi egyetemen tanult. Később egyházi tanulmányokat folytatott Bolognában és Auxerre-ben.

1154-ben II. Henrik király kancellárja lett. a király Tamást szerette volna kinevezni canterburyi érsekké. Tamás először szembeszegült a határozattal,

majd mégis elfogadta a döntést. 1162. június 1-jén pappá, a következő napon pedig püspökké szentelték.

Püspökké szentelése után Tamás lemondott kancellári hivataláról. Henrik ezt a lépést személyes sértésnek vette, és úgy tekintette, hogy Tamás fölmondta az iránta való engedelmisséget. Összeütközések sora következett ezután a király és az érsek között, Tamás mindvégig az egyház jogait védelmezte.

Tamást a király betegen megkínoztatja és börtönbe záratja. A gyóntatója azt tanácsolta neki, hogy hagyatkozzék Istenre. Késő éjszaka, álruhában elhagyta Northampton, és két héttel később kikötött Franciaországban.

A következő hat esztendő Tamás számkivetésben töltötte. Vezetelt, tanult, imádkozott a szerzetesekkel együtt, és intézte azokat az ügyeket, amelyeket a pápa rábízott.

1170 júliusában megtörtént a látszólagos kiengesztelődés az érsek és a király között. Henrik azonban megtagadta Tamástól a békecsókot. A király uszítására zsoldosai 1170. december 29-én az esti zsolozsmáját végző érseket az oltár előtt, papjai szeme láttára ölték meg. Ezek voltak utolsó szavai: „Készen állok halált szenvedni Jézus nevéért s az egyház védelméért.”

Tamást 1173-ban avatta szentté III. Sándor pápa, és ünnepe december 29.

MÚLTRAVALÓ

1759-ben készült *Pietával egyidős* a szintén fából faragott **Szentháromság-szobor** is. Ugyanannak a kéznek az alkotása. Az ujjak és a kezek megformálása, az alakok ülő kompozícióba helyezése is hasonló. Itt a szobor dinamikusságát a ruharedőkön túl a kézmozdulatokkal is kifejezi. A makói alkotás a Szegedi Dóm altemplomában látható.

SZÁMOMRA AZ EUCHARISZTIA ...

Kul-Túrán vagyok és pittyeg a telefonom. SMS érkezett városomból, a szerkesztőtől. Írjak az egyházközség lapjába arról, hogy nekem mit jelent az Eucharisztia. Épp pár órával elhagyva a Mária út nyugati pontját Máriazellt...

A Magyar Katolikus Lexikonban olvashatjuk: hálaadás, mise, Oltáriszentség.

Mint aki az egészségügyben is benne van úgy is nézhetem, hogy az Oltáriszentség a Lélek és a Test gyógyszere. E két részünk szorosan egymáshoz kapcsolódik-tartozik. Ha az egyik gyöngül, előbb utóbb a másik is. Erre van gyógyír – Jézus teste és vére. Az elmúlt hetek és napok történéseinek tükrében ez útra való is. Akár földi útra, akár mennyei útra. A hosszú utazásokra való készülétkben is segítségünkre van. Általa másként éljük át a nehézségeket, fáradságokat. Jobb kedvvel, akár mosolyogva fogjuk fel a minket ért hatásokat.

Több ismerős, barát lépet át a földi létből egy másik, magasabb „szintre” a közelmúltban. Mindazok, akiket imáikkal segítő szerető közösség vett körül a nagy utazásra készülve és magukhoz vehették az Oltáriszentséget, saját szememmel lát-

tam, hogy könnyebb volt itt hagyni a földi léte. Nálam az Oltáriszentség kapcsolódik Jézus Édesanyjához, Máriához is, hiszen Máriától hazajövet kaptam a felkérést erre a pár gondolatra. Már készülünk a jövő év őszére mikor is Mária napokkal övezve figyelhetjük és részt vehetünk a sok-sok év után újra Budapesten megrendezésre kerülő Eucharisztikus konferencián. Addig is imádkozva a Mária út keleti részén, először a Csíksomlyó-i Szűz Mária előtt útjára bocsájtott imával: „...az Oltáriszentségben velünk lévő Krisztust felismerjük és egyre jobban szeressük!...”

Kómár Mátyás

Egyházmegyei örökimádás a 2019-es évben!
hétfőnként 18:30.: Csanád vezér tér péntekenként 17:30.: Belváros

Ismeretlen szerző: Ádvent

Szent várakozás tölti keblemet,
Ádventi király, jöttödre várok!
Újítsd, erősítsd fáradt lelkemet,
Fényeddel oszlasd a homályosságot.
A gond-tehert, mit magam kerestem,
S mit szent kezéd életemre rakott,
Úgy vihetem, ha itt jársz mellettem,
Ha vérző sebemre Te adsz balzsamot.

Próbáltam járni sokszor nélkülöd,
Azt hittem, elég bátorságom, erőm,
Elfordultam, nem fogtam kezéd.
S eltévedtem a sötét útvesztőn!
De amikor egy ádvent-este,
Bekopogtál megfáradt szívemen,
Érkezésed éltem újjá tette,
Pihenhettek most drága kebleden.

Azóta lesem jöttöd hajnalát,
És ha mulasztásomra döbbenek,
Újra várom jövedeled napját,
Amikor mindent újra kezdhettek,
Amikor újra a szívembe zárlak!
Lelkem mélyén felcsendül az ének:
Áldás, üdv a béke Királynak!
Az örök Ádvent Istenének!

kemben is közelebb hozza a karácsony misztériumát. Mégis, jól esik kimondani a kérést:

*„Újítsd, erősítsd fáradt lelkemet,
Fényeddel oszlasd a homályosságot.”*

A magyarázat egyszerű: a szükség idején gyógyír az Úr jelenléte: csupa megsemmisítések uralják a vers sorait: 'mellettem jársz',

Hetvenkét tanítvány

A missziók vasárnapján plébániai közösségünk néhány tagja küldetést kapott. Azt vállalták, hogy egész évben tudatosan, hitelesen, szavaik, tetteik, életpéldájuk által Krisztushoz vonzanak olyanokat, akik még távol vannak Tőle. Ferenc pápa gondolatai vezetik őket ezen az úton: „Meghívom a keresztényeket egy új evangelizáló korszakra, melyet az evangélium öröme jellemez. A keresztények kötelessége hirdetni az evangéliumot anélkül, hogy bárkit kizárnának, de nem mint akik új terhet raknak rájuk, hanem mint akik megosztanak egy örömet és szép távlatot mutatnak. Az Egyház nem térítés, hanem vonzással növekszik.”

Vágyam és tervem, hogy a Nemzetközi Eucharisztikus

Kongresszusig meglesz a hetvenkét tanítvány. Ők tizennégyen már igent mondtak: Rózsás Ferencné és Szabó Istvánné: kórházi betegek, szociális otthonok és az ott dolgozó nővérek felé. Kurai Dóra és Szabóki Melinda: gyermekmissziósok és szüleik felé. Marsi István és Kriszta: gumigyár dolgozói és felnőtt katekumenek, keresők felé. Kun Antal és Ani: ismerős, távolodó házaspárokat megszólítva. Bartha Attila és Gabi: Szignum szülők felé. Baranyi Kati: munkahely, szegények, rászorulóknak felé. Szirbikné Éva: énekeszene tanítás által. Mihály Zoltán: vendéglátás, szállóvendégek. Kiss József: szakmunkásképzős és lakásotthonos fiatalok missziója. Isten áldása kísérelje küldetésüket!

Zoltán atya

Gyónási titok

*Ádvent egy ismeretlen
költő tollából*

Ádventi várakozásának a legszentebb titkait osztja meg velünk az ismeretlen költő. A témamegjelölés (felütés, 1-2. sor) tartalma majd az utolsó versszakban teljesedik ki. Az avantgárd *Kassák Lajos* írt arról, hogy a műalkotásnak nem célja van, hanem oka, ez pedig az ember – ez a gondolat jutott eszembe, amikor ezt a verset választottam. Nem kell különösebb célt keresnem a vers megírása, közlésvágya mögött; elegendő, hogy számomra is ismerős érzéseket, élményeket idéz föl a költemény, miközben olvasom.

A vers (a 3. sortól) egy fohással, kéréssel indul – számomra is átélhetően. Az adventi gyertyák egyre erősödő fénye titokzatos módon lel-

'szent kezéd' rakott gond-tehert életemre...

A második versszak egy visszatekintés – egy egész utat ír le a gyónástól a visszafogadáshoz (ld. a tékozló fiú története). Először a bűnök megvallása olvasható, mint ha gyónás lenne. A vallomásban talán a legerősebb a tipikus emberi bűn, az önhittség:

*„Azt hittem, elég bátorságom, erőm,
Elfordultam, nem fogtam kezéd.
S eltévedtem a sötét útvesztőn!”*

A bűn bevállása, a megtérés eredményezi, hogy (a 'de' kötőszóval jelzett fordulat után) az Úr visszafogadja 'eltévedt' gyermekét. Ez azonban nem a gyarló ember akaratából történik, hanem a Jóisten végtelen kegyelmének kiáradása: „Bekopogtál megfáradt szívemen”. Ezért a felemelő, megbocsátó atyai gesztusért imádkozunk minden szentmise legmélyebb csendjében: *csak egy szóval mondd és meggyógyul az én lelkem.*

A visszatalálás eredményezi az Úr lehajlását megtérő gyermekéhez, aki új életet ajándékozott neki: „Érkezésed éltem újjá tette”. A hála vagy az Úrral való találkozás vágya hatja át a rórátés szentmisék hangulatát idéző képet: „azóta lesem jöttöd hajnalát...”. A bűnbocsánat és a szentáldozás ugyan visszaállítja az eredeti, jó kapcsolatot Isten és fogadott gyermeke között, de a versben a karácsonytól, Jézus 'jövetelenek napjától' számítja a lírai én az újrakezdet: „Amikor újra a szívembe zárlak!”. Már fel is készült az Úr érkezésére, megfogalmazta köszöntése szavait:

*„Áldás, üdv a béke Királynak!
Az örök Ádvent Istenének!”*

Mészáros Ildikó

Új színnel gazdagodott a makói Csanád vezér téri kápolna belső tere

Megszépült belülről a makói Csanád vezér téri kápolna; a fehér festés mellett az oszlopok és a szentély barnás árnyalatot kapott. Korszerűsödött a hangosítás rendszere is. A város legszebb empire stílusú épületét a hívek adományai mellett, önkormányzati támogatásból renováltatta az egyházközség.

A Fájdalmas Szűzanya tiszteletére felszentelt kápolnát a mellette található rezidenciával együtt Kőszeghy László temesvári püspök építtette 1826-ban. A hívek lelki gondozását 1940-től szervita szerzetesek – innen a makóiak Szervita kápolna elnevezése -, 1950-től pedig az egyházmegye papsága látja el. A közel kétszáz esztendő építmény egyes részei erősen felújításra szorulóvá váltak. – *A belső festés is régóta esedékes volt, nagyjából húsz esztendő telt el az utolsó ilyen jellegű munka óta. A kápolna falai eddig mindig fehér színűek voltak, most az oszlopok és a szentély a berendezéssel harmonizáló barnás árnyalatot kapott* – tájékoztatott az ötletgazda Pálfai Zoltán atya. Elmondta, a fentiek mellett új mikrofonok és hangszórók segítik a szentmisébe kapcsolódást, illetve projektoros kivetítés is, ún. kántorprogrammal. A kivitelezést a SZAK-MA Center Kft. munkatársai végezték, a beruházás költségét pedig a hívek adományaiból és az önkormányzat által az egyházaknak biztosított éves működési támogatásból valósították meg.

– *A belső festés is régóta esedékes volt, nagyjából húsz esztendő telt el az utolsó ilyen jellegű munka óta. A kápolna falai eddig mindig fehér színűek voltak, most az oszlopok és a szentély a berendezéssel harmonizáló barnás árnyalatot kapott* – tájékoztatott az ötletgazda Pálfai Zoltán atya. Elmondta, a fentiek mellett új mikrofonok és hangszórók segítik a szentmisébe kapcsolódást, illetve projektoros kivetítés is, ún. kántorprogrammal. A kivitelezést a SZAK-MA Center Kft. munkatársai végezték, a beruházás költségét pedig a hívek adományaiból és az önkormányzat által az egyházaknak biztosított éves működési támogatásból valósították meg.

Szabó Anita

Élet a plébánián

Október 26-án egyházmegyei konferenciára került sor Szegeden a Katolikus Házban, melynek témája a plébániai közösségek életének megújítása volt.

A nap Nyéky Kálmán siófoki plébános atya előadásával kezdődött. Az atya, a munkatársai által lefordított „Újraépítve” című könyv kapcsán, mely egy amerikai egyházközség példáját mutatja be, arról az öt tényezőről beszélt, melyek segítenek beindítani a plébániák életét. A tanítványság megélése, az imaélet elmélyítése, a közösségek kialakítása és működtetése, a szolgálatok és a missziós tevékenységek tudatosítása hozzájárul ahhoz, hogy megújuljon a közösség élete. Kálmán atya előadásában hangsúlyozta, hogy először is szemléletváltásra van ehhez szükség. A rögzült szemléletből a fejlődő felé kell elmozdulnunk. Az egyénileg meghozott elhatározások összeadódnak és beindíthatnak új folyamatokat, melyek segítségével képesek vagyunk megújítani a plébániát.

A közvetlen hangvételű, inspiráló előadást követően Süveges Gergő újságíró és felesége, Süvegesné Rudan Margit beszélt a közösségi élet működéséről és a természetes közösségfejlődés gyakorlati tapasztalatairól, ami azért is volt érdekes, mert a neves újságíró

2016-ban már járt plébániánkon és egy kérdőív segítségével el is készült közösségünkről az állapotfelmérés. A mostani előadásukban számomra nagyon érdekes volt, hogy a kisebb-nagyobb közösségeket élőlényekhez hasonlították, melyek be- és kilélegeznek, fejlődnek, és adott esetben elhalnak. A belégzést a befogadással, a kilégzést a kapott kegyelmek továbbadásával azonosították, így érzékeltetve a Szentlélek áradását. Nagyon tetszett az a hasonlat is, hogy a közösség olyan, mint egy kert, az apró magokból fejlődnek ki lassan a szebbnél szebb virágok. Ám ez nem csak a mi érdekünk. Hadd idézzem a konferencia két rövid jelmondatát: Isten nélkül semmit sem tudunk tenni. Isten nélkülünk semmit sem akar tenni.

Délután kisebb csoportokban műhelyfoglalkozásokra került sor, melyeknek témája az oltár körüli szolgálat, a médiában való megjelenés, a zenei szolgálat és a közösség építése volt. Plébániánkról négyen vettünk részt ezen az eseményen: Marsiné Kriszta, Szabóki Melinda, Zoltán atya és jómagam. Bízunk benne, hogy a megszerzett ismeretekkel elő tudjuk mozdítani egyházközségünk megújulását!

Baranyi Katalin

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu

Rózsafüzér találkozó

November 4-én Kiskundorozsmán rózsafüzér találkozón vettünk részt, mely délután 4 óraker számomra ismeretlen, de csodaszép Mária énekekkel vette kezdetét. Ezt követően az egybegyűlt 250-300 ember együtt mondta a rózsafüzért. Nagyon felémelő érzés volt, hogy ennyien együtt imádkoztunk! Ezután szentmise következett. Az atyától hallott történet mindenki számára tanulságos lehet: Egy kislány a nagymamájával a templomba megy, ahol a mama imádkozik és közben az örökmécsest nézi. A kislány megkérdezi: mikor vált zöldre? A mama elmeséli neki, hogy az soha nem vált zöldre, az mindig piros, így figyelmeztet bennünket, hogy azt a kis időt, amit itt töltünk, csendben, odafigyeléssel és imádsággal töltsük. Ne beszélgessünk, ne nevetgéljünk és ne rágózzunk. Ez ránk, felnőttekre is vonatkozik!

Lelkileg feltöltődve, csodás érzésekkel térünk haza. Köszönjük a jó Istennek és a Szűzanyának ezt a szép délutánt!

Szabó Istvánné

Házaspár - 12 év 12 mondatban

Mi a Hétvége? A katolikus egyház alapkövei a házasság és az egyházi rend. E két közösségalkotó szentség eltérő módon, de ugyanazt a célt szolgálja: Krisztus szeretetének megélését és továbbadását. A Házaspár a szentségi házasságban élő házaspárok, valamint papok és szerzetesek számára nyújt megújulási lehetőséget, hogy kapcsolataik új, dinamikus és a szentségeket a hétköznapiakban is megélő szeretettel kapcsolattá váljanak. Abban segít, hogy férj-feleségként közelebb kerüljünk egymáshoz, kapcsolatunk felfrissüljön és elmélyüljön. A Házaspár a papok és szerzetesek számára azt mutatja meg, hogyan tudják minduntalan megújítani és elmélyíteni kapcsolatukat a jó Istenrel illetve a közösséggel.

Makón 1997 óta van Házaspár. Jelenleg Makón három, Apátfalván egy csoport működik. Közösségünkhöz két atya tartozik. Bennünket 12 évvel ezelőtt választottak meg a makói terület felelőseinek, mely időszak alatt sok szép programban volt részünk, sok szervezési feladatot oldottunk meg társainkkal együtt, melyek során növekedtünk kettőnk kapcsolatában is. Ez év őszén Szűcs Jánosra és feleségére, Angelikára esett a választás, hogy a továbbiakban ők fogják össze ezt a közösséget. Munkájukhoz sok sikert kívánunk és a jó Isten áldását kérjük.

Azok a házaspárok, akik érdeklődnek a Házaspár iránt, forduljanak bizalommal a Szűcs házaspárhoz vagy akár hozzánk.

Kun Antal és Anna

A plébániai közösség nevében a Palást hasábjain is köszönetemet fejezem ki Aninak és Tóninak a házaspárok érdekében tizenkét éven át végzett odaadó szolgálatukért. A jó Isten fizesse meg minden áldozatukat!

Zoltán atya

KIHÍVÁS

Ez az időszak, a mi Urunk születésének készüllete, legyen egy kihívás számunkra a saját életünk megváltoztatása. Hagyjuk el kényelmünket és azokat a dolgokat, amelyek a kényelmünket szolgálják. Egyesek idegesek lesznek, amikor azt sugallják nekik, hogy hagyjon maga mögött minden dolgot, ami kényelmét szolgálja. De Krisztus tanítványaként éppen erre hív minket. Ez egyszerre kihívás és tanítványi feladat. Jézus tanítványának lenni azt jelenti, hogy üljek le a lábához úgy, mint Mária, Márta testvére tette az Evangéliumban. Ugyancsak feladatunk az is, hogy kimenjünk az emberek közé és meghívjuk őket Jézushoz. A küldetésünk, hogy kimozdítsuk az embereket a komfortzónájukból.

A Jézussal való találkozás aztán arra vezet, hogy követni akarjuk őt! Akik megélték, közelségét, vágynak arra, hogy kövessék őt és vele legyenek. Úgy, mint a megtisztított férfi az Evangéliumban, akit Jézus a démonoktól megszabadított. Jézus megváltoztatta az életét: békéssé, jókedvűvé és boldoggá tette! Ez az oka annak, amiért a templomba megyünk: megtapasztaljuk Jézust. A templom az a hely, ahol ki vagyunk hívva saját életünk megváltoztatására. Ahogy változik az életünk, növekszik a vágy bennünk: Jézussal akarunk lenni, mert csak Vele lehetünk boldogok. Minden más javaslat a boldogságra, hamis.

Jézus az ördögtől megszállottnak nem engedi, hogy vele tartson, hanem haza küldi. Azt mondja, hogy a városában, barátai körében mondja el mindenkinek azokat a csodás dol-

gokat, amiket az Úr tett vele. Tekintet nélkül arra, hogy milyen módon hív minket tanítványoknak, mindanyunknak meg kell próbálni több időt tölteni Jézus jelenlétében a hétköznapjainkban. Meg kell próbálnunk az Isten jelenlétében maradni, akkor is, amikor a templomból visszatérünk az otthonunkba, a munkánkhoz, a hétköznapi életbe. Jézus jelen van a férjedben, a feleségedben, a gyermekeidben. Gondoskodj róluk és közelíts úgy hozzájuk, ahogy Jézushoz közelítelnél. Vajon csak hitre van szükségünk, hogy elfogadjuk, hogy Jézus jelen van köztünk most is a mi közösségünkben? Nem! Jézus azt mondja, amikor ketten vagy hárman összejönnek a nevében, velünk van. Jézus jelen van.

Jézus jelen van az Evangéliumban, és jelen van az Eucharisziába, a Szent Vérben és Szent Testben. Ez az oka annak, hogy fel kell készülnünk arra, hogy részesüljünk a Szentáldozásban. Ha részesülni akarsz a Szentáldozásban, el kell menned győnni. Legyen ez kihívás a krisztusi életben való növekedéshez! Az Advent alkalmas idő arra, hogy elkezd ezt a fontos gyakorlatot, hogy rendszeresen győnj. A megbékélés szentségének rendszeres vétele azért is fontos, hogy megőrizzük hódolatunkat az Eucharisztia felé. Nem lehet az Eucharisztia magától értetődő. Az Eucharisztia nem egy darab kenyér! Jézus Krisztus az, aki megadja nekünk az örök életet.

Végül arra biztatlak Benneteket, imádkozzatok együtt otthonaitokban, családi körben is. Mondjátok közösen a Miatyánkot, Üdvözlégy Máriát, vagy bármely imát vagy éneket. Olvassátok közösen a Bibliát minden nap 5 percet!

AZ ÁLDÁS

Abból indulunk ki, hogy az ember beteljesedése nem más, mint örömteli kapcsolatban lét. De Ádám bukása óta az elkülönülést éljük meg önmagunkkal, egymással és az eltávolodást a Szentháromságtól.

Ez káoszt, szakadást eredményez bennünk és kaotikus viselkedést generál kapcsolatainkban, és ha nem gyógyul meg, az örök pokolba vezet. Az Isten azért adta nekünk azt a nagy ajándékot, amelyet „időnek” nevezünk, hogy lehetőségünk legyen visszaszerezni az egységet. Az egység visszaállításának útja pedig az engedelmesség, vagyis szabad akarattal összhangba kerülni Istennel, hogy az Ő akarata és a mi akarattunk összhangban álljon egymással és azzal, amit teszünk. Sok nyelvben az „áldás” szó „jó szó(t)” jelent, mint például a görögben (ευλογία), a latinban (benedixitque), vagy a románban (binecuvântare). Vagyis, amikor áldást kapunk, az nem más, mint „jó szó”, a jónak a megfogalmazása, az isten akaratának elfogadása, mivel Ő maga mondta: „ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevében, ott vagyok közöttük” Mt 18,20. A bűn gyakorlatilag engedetlenség, szétesés, és végül halál.

KÖZÖSEN KEZDTÜK

November 15-én egyházunkban elindult a karácsonyt megelőző böjti időszak, az Advent. Ennek alkalmából november 16-án, szombaton közös imádságra és kézműves foglalkozásra hívtuk a hittanos gyerekeket – családjaikkal együtt. A napot a templomban kezdtük Szent Liturgiával. A közös böjtkezdő imádság után belevetettük magunkat az adventi készülletbe. Amíg bent sült a mézeskalács és készültek az adventi mécsesek, addig a parókia udvarán a templomunk elé tervezett betlehem csiszolódott a szorgos kezek között. A napból természetesen nem hiányozhatott a játék sem, előkerült a csocsó is.

A napot közös ebéddel zártuk.

Jó volt újra együtt lenni!

Biró-Káplár Mária

Nagycsaládban – nagy családdal a templomban

Gondolatok a Lisieux-i (Kis) Szent Teréz napra készülve

„Arra a kérdésre, hogy mikor kezdődjék a gyermek zenei nevelése, azt találtam felelni: kilenc hónappal a születése előtt. Első percben tréfára vették, de később igazat adtak. Az anya nemcsak testét adja gyermekének, lelkét is a magából építi fel... még tovább mennék: nem is a gyermek: az anya születése előtt kilenc hónappal kezdődik a gyermek zenei nevelése.”

Kodály Zoltán szavai sokunknak ismerősen csengenek, és aligha vitatjuk mondanivalója igazságát. Ha azt a kérdést tennénk fel, hogy mikor kezdődjön a gyermek vallásos nevelése, akkor azt válaszolhatnánk, hogy legalább akkor, amikor a zenei nevelés, de még jobb, ha előtte. Mondjuk, egy generációval és kilenc hónappal...

Bár az idézetben az anyát említi Kodály, a vallásos nevelés esetében nagyon fontos, hogy mindkét szülő és nagyszülő részt vegyen ebben. Miközben családukkal (nagyszülők, gyermekek, unokák) a Lisieux-i (Kis) Szent Teréz napra készültünk, ennek a kérdésnek különböző nézőpontjait vitattuk meg.

Megkérdeztük iskolás gyermekinket, hogy mi az Eucharisztia. Rögtön felelték, amit a hittan órákon tanultak: „Jézus Krisztus valóságos teste és vére a kenyér és a bor színe alatt.” A válasz pontos, (talán mi felnőttek nem is tudtuk volna ilyen szépen és szabatosan megfogalmazni) de vajon mitől válik élővé a lecke?

Úgy, ha mindannyian (gyerekek, szülők, nagyszülők) ott vagyunk a Szentmisén, Szentáldozáshoz járulunk, együtt imádkozunk és otthon is éljük az Igét. Vagy legalábbis megpróbáljuk. Ha a gyermek ebbe születik bele, ez az életforma válik számára természetessé. Könnyű-e újszülött babával, vagy akár egy-két éves kisgyermekkel templomba járni – kü-

lönösen, ha az időjárás is zordabbra fordul? Nem fáznak-e meg? És mi lesz a vasárnapi ebéddel? Nos, könnyűnek nem könnyű feladat; igényel némi szervezést, de ha mi megteszszük, amit meg tudunk, akkor Jézus is „besegít”. Minden kialakul, minden meglesz – még a vasárnapi ebéd is (amit szintén a nagyszülőkkel együtt készítünk és költünk el).

Ha nem járnánk Szentmisére minden vasárnap, és nem járulnánk Szentáldozáshoz, hitünk ellaposodna. Úgy járnánk, mint az otthon sportolók. Bizonyára sokan vagyunk, akik újkor elhatároztuk, hogy minden nap fél órát edzünk otthon. Talán veszünk hozzá sportcipőt és kezi súlyzókat. Talán egy szobabiciklire is beruházunk. Két hétig minden nap betartjuk fogadalmunkat, de aztán keressük a kifogásokat. A cipő lassan kikerül a fészerben lévő szekrénybe, a súlyzóból ajtó támasz lesz, a szobabicikliből meg törölközőszárító... Közösség nélkül nem nagyon megy a sport, közösség nélkül – és főleg családi közösség nélkül – nincs hitgyakorlás.

A Szentségimádáson való részvétel másféle találkozás Jézus Krisztussal, mint a Szentáldozás. Gyerekek számára sokkal nehezebben érthető, mint a Szentmise, melynek részeit már jól ismerik, így az Eucharisztia ilyen módon való tiszteletén még nem voltunk. A Lisieux-i (Kis) Szent Teréz nap alkalmából azonban nagyon szép gondolatokat hallhattunk erről.

A Szentségimádásra való hívás sokféleképp történt. Van, akit a taizéi zarándoklat bensőséges hangulata fogott meg, és vágyott itthon is hasonló csendre. Van, aki a Szentmise után későn kapcsolt és véletlenül „ott ragadt”, és van, aki ebben a csendben érezte először Isten közelségét.

Először talán elkalandoztak a gondolatok, aztán sokadik alkalommal Isten végtelen és felszabadító csendje beköltözött a szívekbe, és csak egyetlen érzés maradt: „Uram, jó nekünk itt lenni!”

„BH”

Keresse honlapunkat: www.makoujvaros.hu

Missziósok zarándoklata Budapestre

Szeptember 21-én a missziós gyermekekkel, szüleikkel és a helyi közösség tagjaival, autóbusszal Budapestre zarándokoltunk. Utunk célja az volt, hogy részt vegyünk a Szent Gyermekség Művének X. születésnapja alkalmából rendezett országos találkozón. A nap kezdő programja a Szent István Bazilikában egy ünnepi szentmise volt Erdő Péter bíboros atya celebrálásával. A mise után lehetőség nyílt arra, hogy aki szeretné kicsit jobban megismerni a székesegyházat, betérjen, körbesétálgon, megcsodálja vagy imádkozzon. Egy közös ebédet tartottunk a mindenki által hozott finom szendvicsekkel. Majd délután a résztvevő kb. 600 fővel elindultunk a Parlamenthez. A makói csoport vezette a végeláthatatlan sort. A gyerekeknek nagy élmény volt, hogy rendőri felvezetéssel tehetők meg az utat az Országházhoz. Egy komoly biztonsági

ellenőrzés után betérhettünk, hogy körbesétálgjunk, s országunk első számú épületének legfontosabb termeit megismerjük. Kaptunk egy rövid, de tartalmas ismertetőt az adott helyiségről, és az ott elhelyezett ereklyékről vagy más tárgyakról. A nap egyik különleges élménye volt látni a Szent Koronát. Soltész Miklós államtitkár úr gondolatai jó útravalóul szolgáltak. A napot a nemzetért elmondott közös imádsággal zártuk. Hazafele útra készült egy kis kvíz, melyet mindenki nagy lendülettel töltött ki, idős, fiatal, gyerek, kortól függetlenül. A díjazás édesség volt, melyet Szonja és Dóri nyert.

Öröm volt részt venni e nemes eseményen, látni a sok gyermeket, akiknek a szíve tele van missziós lendülettel. Hálásak vagyunk Istennek, hogy részesei lehetünk.

Szabóki Melinda

Fát is ültettek a görögkatolikus búcsún

A makói görögkatolikus templom felszentelésének évfordulójára emlékeztek október 6-án, vasárnap délelőtt. A búcsús Szent Liturgiát Gorcsa György tokaji esperes vezette, aki családjával egy fát is elültetett a szertartás után.

A település görögkatolikus templomának búcsúja az Istenszülő Oltalmának ünnepén van. Eredete a 900-as évek elejéig nyúlik vissza, amikor Konstantinápolyt veszély fenyegette és a lakosság a templomban imádkozott a megmeneküléséért. – *A szertartás közben Mária karjait széttárva, azon palástját tartva jelent meg és védte meg a közösséget és a várost. Erre emlékezve, október elején a hívek felekezettől függetlenül, együtt imádkoztak Makóért és csoportjainkért* – tájékoztatót Bíró István parókus.

Vasárnap pedig a görögkatolikus templom felszentelésének évfordulóját ünnepelték, ami hivatalosan október 1-je. – *Érdekesség, hogy ez a régi kalendáriumi dátum az új naptár szerint éppen október 13-ára, tehát pont a mai napra esik. A búcsúkat tehát akkor tartjuk, amikor őseink bemutatatták az első Szent Liturgiát* – mondta örömmel a görögkatolikus egyházközség vezetője, aki a 241. évforduló szónokának a makói származású Gorcsa Györgyöt kérte fel. A tokaji esperes bibliai példák alapján beszélt Mária oltalmáról és az anya-

Az alkalommal kapcsolatban személyes élményt is felidézett az atya, aki nyolc évesen élte át a település 1970-es árvizét. – *Édesanyám a helyi vasútállomáson volt forgalmi szolgálattelvő, és amikor a Maros a híd megmaradását fenyegette, tíz, kövekkel megrakott vagon állított rá. Ennek köszönhetően nem sodorta el az árvíz* – idézte fel.

Gorcsa György 14 éves koráig élt a városban, ahol a Bartók iskolában tanult, majd a szegedi Tömörkény gimnáziumban érettségizett ütős szakon. Ezután felvételizett a teológiára, ahol a zene iránti érdeklődését is tovább mélyíthette. Makóra évente hazalátogat, és a mostani ünnepen a családjával egy diófát is elültetett a templomkertben. Az akció a magyar görögkatolikus egyház által hirdetett programhoz kapcsolódik, amely ebben a hónapban indult el, és aminek célja a környezet védelme, megőrzése és élhetőbbé tétele. A „Zöldítsük vissza Földünket” nevet viselő kezdeményezés május 21-éig, a mennybemenetel ünnepéig tart. A templom címünnepe a Szent Liturgiát követően körmenettel és szeretetvendégséggel záródott.

Szabó Anita

Egy könyv Egy oltás - Afréka

12 évesen döntötte el Dr. Fodor Réka házi orvos, hogy ha majd felnőtt, missziós orvos szeretne lenni. Hosszú és görögös út vezetett álma megvalósításához.

Időről időre visszatér Afrikába, hogy az összegyűjtött pénzzel segítség az ott élők gyógyulását. A csapat tagja Dr. Csókay András is.

„Afrikában semmiféle társadalombiztosítás nincs, az emberek csak a legvégső esetben, vagy inkább azután mennek orvoshoz. A malária elleni gyógyszer tíz dollár, a CT száz dollár, betegség esetén a családok teljesen eladósodnak, amit soha nem tudnak törleszteni. Ezért sokszor inkább varázslóhoz fordulnak, mint orvoshoz.”

„A hitem növekedésében nagy szerepe van annak, ahogyan a nigériaiak vagy az ugandaiak viszonyulnak a szenvedésekhez. Engem és Andrást jobban megviselnek ezek, mint őket. Élő, valódi hitük van... gyakran a végstádiumban lévő betegek esetében is én rosszabbul éreztem magam...” Réka December elején tért haza a legutóbbi missziójáról. Feltöltődve, élményekkel gazdagon érkezik Makóra, hogy lelkesítsen és erősítse a jóba vetett hitünket, és adományo-

kat is gyűjt majd, hogy újra visszatérhessen és gyógyíthasson.

Töltsük együtt ezt az adventi estét!

Időpont: 2019. december 11. 17 óra

Helyszín: Makó, Korona Szálló díszterme

A program a KÉSZ makói csoportjának szervezésében, Makó Város Önkormányzatának támogatásával valósulhat meg.

A szervezők

A legutóbbi alkalommal 10 napot a csoporttal töltött Réka 16 éves lánya is. Egy rövid részlet a visszaemlékezéséből, amely a fb-n olvasható:

„Tanulnunk kell ezektől az emberektől. Türelmet, szeretetet, elégedettséget és boldogságot. Hálás vagyok a szüleimnek, hogy ilyen úton vezetnek, és ennyi mindennek lehetek részese általuk. Az

alapítványunknak szüksége van ezekre a kisebb és nagyobb támogatásokra, hogy tovább fejlődhessen, és az itteni csodálatos embereknek tudjon segíteni. Fantasztikus érzés látni, ahogyan Anya gyermekkori álma hogyan női ki magát és mennyi és mennyi embert inspirál, beleértve engem is. Ő örökké a példaképem lesz.”

Bíró István parókus

Október 18-án, pénteken 9 órától mi is bekapcsolódtunk az **Egymillió gyermek imádkozza a rózsafüzért** programba.

Október 19-én, szombaton, este 7 órakor **Bibliaórát** tartott Hedvig nővér a rendházban.

Október 21-én, hétfőn **Bíró István atya előadására** került sor az Egyházi Iskola nagytermében *Egy parányi élet kezdete* címmel.

Október a Szűzanya hónapja. Minden nap a szentmisék előtt fél órával **imádkoztunk a rózsafüzért** különböző szándékokra.

Októberben elkezdődött a **felnőtt hittan** (katekumen csoport). Péntekenként 19 órától várjuk a szentségekre készülöket, de mindazokat a felnőtteket is, akik meg szeretnék ismerni hitünk igazságait.

November 1-én, Mindenszentek ünnepén és 2-án, Halottak napján egyaránt 15 órakor mutatunk be **szentmisét a temetőkápolnában**. Mindkét napon 14 órától **sírszentelésre** van lehetőség.

November 2. vasárnapján a **perselyadományokat** egy súlyos beteg kisfiú műtétjének költségeire gyűjtöttük.

November elején az újszegedi Szent Erzsébet templomban, a szentmise után **Zoltán atya előadást tartott** az Eucharisztia témájában.

November 17-én, vasárnap a **perselyadományokat** az országos Caritas céljaira továbbítottuk.

November 18-án folytatódott az Egyházi Iskola **bioetikai előadásorozata**. Bíró István gör. kat. parókus atya témája az abortusz volt.

November 21-én, a **Máltai esték** első előadásán Bíró István görögkatolikus atya az Ádventre és annak örömteli zárására készítette fel a hallgatóságot.

November 23-án, szombaton a NEK-készület jegyében mi is bekapcsolódtunk az **országos szentségimáadásba**.

Krisztus Király ünnepén került sor a **házaspárok megáldására**. Az ünnepi szentmisét Serfőző Levente, püspöki helynök mutatta be. Köszönet mindenkinek a házaspárok miséje előkészítésében nyújtott segítségért!

November 30-án, szombaton vártuk a családokat **adventi koszorúkészítésre és kézműves foglalkozásra** a makói plébániákra. Az esti szentmisében megáldottuk a koszorúkat. Advent vasárnapjain a 9 órai szentmisék keretében a **plébánia egy-egy közössége** gyűjtja meg a koszorú aktuális gyertyáját.

December 1-jén, advent első vasárnapján, a 9 órai szentmise után választjuk meg a következő öt évre az **új egyháztanácsot**.

Advent minden hétköznapján **rorate szentmiséket** tartunk Belvároson. Kezdési időpontja reggel 6 óra. A kis kápolnában nem lesznek hétköznapi misék. A **hétfői és a pénteki szentségimáadás** reggel 6-tól lesz.

Elkezdjük **tartós élelmiszer gyűjtésünket** rászoruló családok számára. Kérjük, hogy CSAK cukrot, száraz tészta és konzervet ajánljunk fel! Határidő: dec. 15.

December 7-én, szombaton este 6 órakor kerül sor a Városi Vegyeskar és a lugosi kórus **adventi hangversenyére** templomunkban. December 8-án, a 9 órai misében érkezik hozzánk a **Mikulás**. Szeretettel várjuk a gyerekeket.

A következő évre is **megrendelhető az Adoremus**, melynek előfizetése egy évre 6000 Ft. Aki szeretne rendelni, kérjük, a sekrestyében fizesse be az árát dec. 15-ig. Az előfizetéshez legalább 10 jelentkező szükséges.

Görögkatolikus liturgikus rend

December 08-án várjuk a Mikulást

December 11-én 17 órakor Afréka a Koronában a KÉSZ szervezésében

December 24-én éjfélkor Szent Liturgia

December 25-én 10 órakor Szent Liturgia

December 26-án 8.30 órakor Szent Liturgia

December 31-én 8.30 órakor Szent Liturgia

Január 01-én 10 órakor Szent Liturgia

Vasárnap 7.30 órától Reggeli Istentisztelet, 8.30 órától Szent Liturgia

- Tomi, hol töltötted a téli szünetet?

- Két napot a hegyekben, sítáborban.

- És a többit?

- Gipszben.

- Apu, ismerek egy téli zöldséget!

- Na ne! És melyik az?

- A sáparadicsom!

- Mit kiabál a nyúl, amikor megtámadja a hóembert?

- Ide a répát, vagy hozom a hősugárzót!

Római katolikus adventi programok

Hajnali misék hétfőtől péntekig 6 órakor Belvároson.

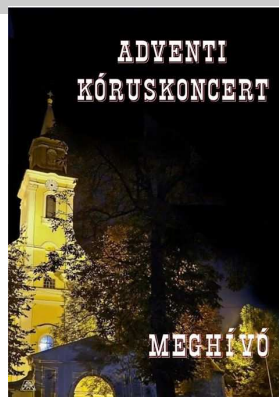
dec. 5., csütörtök 10h: a Mikulás érkezése - Újváros

dec. 7., szombat 18h: Adventi kórusangverseny - Belváros

dec. 8., vasárnap 9h: a Mikulás érkezése - Belváros

dec. 15-ig tartós élelmiszer gyűjtés: csak cukor, tészta, konzerv.

dec. 24., kedd 15h: a betlehemi láng kiosztása - Belváros

ADVENTI KÓRUSKONCERT

2019. december 7.
(szombat)
18.00 óra

Belvárosi Szent István Király Templom

Fellépők:

dr. Mihálka György Vegyeskar
lon Vidu Enekkar Lugos

A rendezvényre a belépés díjtalan, az önkéntes adományokból a templom padjainak felújítását támogatjuk.

Felelős kiadó:

Pálfai Zoltán plébános
Szerkesztés és tördelés:
Szűcs Tamás

Fotó: Szabó Anita, Gilicz Tamás, Szűcs Tamás

A szerkesztőség címe:

Szent István Király
Plébánia
6900 Makó,

Szt. István tér 22/a

www.makobelvaros.hu

plebania.makobelvaros

@gmail.com

Tel.: 06-20/464-2637